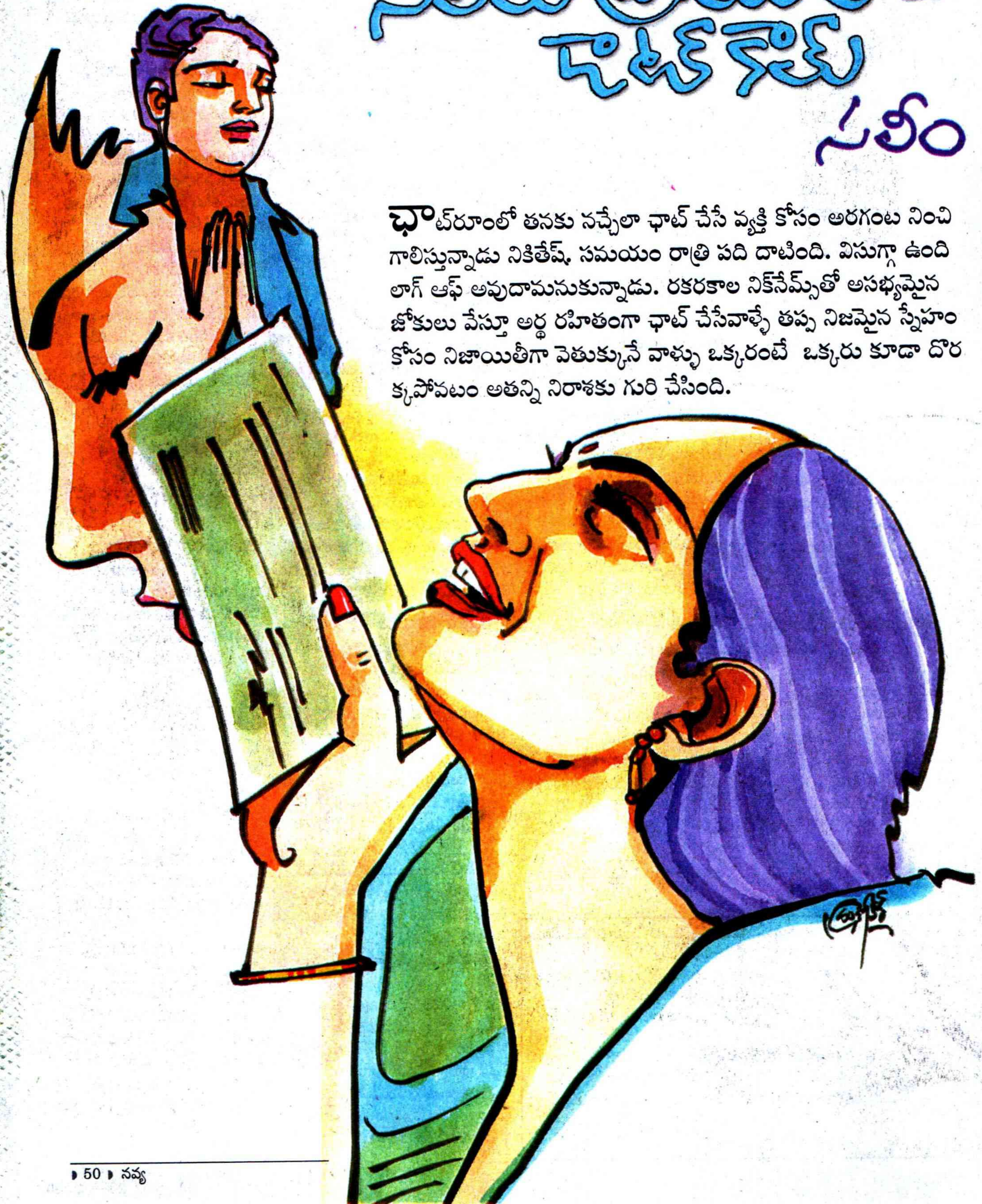

నీవు ఆయాసా దొడక కాలే

సత్యం

చాట్‌రూంలో తనకు నచ్చేలా ఛాట్ చేసే వ్యక్తి కోసం అరగంట నించి గాలిస్తున్నాడు నికితేష్. సమయం రాత్రి పది దాటింది. విసుగ్గా ఉంది లాగ్ ఆఫ్ అవుదామనుకున్నాడు. రకరకాల నికేనేమ్స్‌తో అసభ్యమైన జోకులు వేస్తూ అర్థ రహితంగా ఛాట్ చేసేవాళ్ళే తప్ప నిజమైన స్నేహం కోసం నిజాయితీగా వెతుక్కునే వాళ్ళు ఒక్కరంటే ఒక్కరు కూడా దొరక్కపోవటం అతన్ని నిరాశకు గురి చేసింది.

ఎన్నో రోజులనించి అతనో మంచి నేస్తం కోసం ఇంటర్నెట్ లో ఛాట్ రూంల వెంట పరుగెత్తుతున్నాడు. ఇరవై యేళ్ళుంటాయి. చిన్నప్పుడే అమ్మ చనిపోయింది. నాన్న రియల్ ఎస్టేట్ రంగంలో బాగా సంపాదించాడు. మరో పెళ్ళి చేసుకోకున్నా జల్సాలకు కొదువ లేదు. రోజుకో అమ్మాయితో తిరుగుతాడని అనుకుంటుంటారు. నికితేష్ కి తోడు అతని ఒంటరితనమే. పదిమందితో కలవాలంటే బిడియం. కాలేజీలో కూడా అతనికి స్నేహితులులేరు. ఎప్పుడూ ఉదాసీనంగా ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లు ఉండే అతన్నో అమ్మాయిలు హలో దగ్గరే ఆగిపోతారు తప్ప మరో అంగుళం ముందుకెళ్ళటానికి ఇష్టపడేవారు కాదు. అతనికి ఆడపిల్లలంటే గౌరవం. నాన్న తిరుగుళ్ళ ప్రభావం అతని మీద బాగానే పడింది అందుకే జల్సాగా తిరిగే తన తోటి విద్యార్థులంటే అసహ్యం. అమ్మాయితో స్నేహం ఇష్టమే. కాని ఆ స్నేహం స్వచ్ఛంగా ఉండాలి. ఆమె ప్రేమ అమ్మ ప్రేమలా ఉండాలి.

అతను ఛాట్ రూంనించి బైటికి రాబోతున్న తరుణంలో రూంలోకి కొత్తవ్యక్తి ప్రవేశించింది. నీలిమ.... అతన్ని బాగా ఆకర్షించింది ఆ పేరే. తమ స్వంతం కాని వింతవింత పేర్లతో ఛాట్ చేసే వాళ్లంటే అతనికి నచ్చదు. తప్పుడు పనేదో చేస్తున్నట్లు తమ ఐడెంటిటీని ఎందుకు దాచుకుంటారో... వెంటనే స్పందించి ప్రైవేట్ ఛాట్ కి ఆహ్వానించాడు.

తెరమీద మరో డైలాగ్ బాక్స్ కనిపించింది. "మీ అసలు పేరు అదేనా?" నికితేష్ ఇంగ్లీష్ లో టైప్ చేసి పంపించాడు.

"అవును" వెంటనే సమాధానం వచ్చింది. "నా పేరు కూడా నిజమైందే. నా కసలు నికేనేమ్ లేదు తెలుసా. పెట్ నేమ్ కూడా లేదు. మీరు అమ్మాయేనా?"

"మీ వూళ్లో నీలిమ అనే పేరు అబ్బాయిలు కూడా పెట్టుకుంటారా? యింతకూ మీదే వూరు?"

"న్యూ ఢిల్లీ మరి మీదో"

"హైద్రాబాద్. మీ గురించి చెప్పండి"

"సివిల్ ఇంజనీరింగ్ ఫైనలియర్లో ఉన్నాను. అమ్మ చిన్నప్పుడే చనిపోయింది. నాన్న పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. ఎక్కువగా టూర్లలోనే గడుపుతుంటారు".

"అయ్యా సారీ. మిమ్మల్ని బాధ పెట్టానా? నాకు అమ్మానాన్న ఉన్నారు. నేను మెడిసిన్ మూడో సంవత్సరం చదువుతున్నాను. నాన్న కూడా డాక్టరే. హార్ట్ సర్జన్"

"నాతో స్నేహం చేస్తారా ప్లీజ్"

"తప్పకుండా. రేపు మరలా కలుద్దాం. నా ఈ మెయిల్ అడ్రస్ చెప్పనా? నీలిమ యాహూ డాట్ కామ్. గుడ్ నైట్"

నికితేష్ కి చాల సంతోషంగా అనిపించింది. నీలిమ... ఎంత మంచి పేరు... కాబోయే డాక్టర్.... ఎంత సలక్షణంగా మాట్లాడిందో... తన కాలేజీ అమ్మాయిల్లోని కొంటితనం, అల్లరి మచ్చుకైనా కనిపించలేదు.

ఈ మెయిల్ ఇవ్వడానికి రేపటి వరకూ ఆగాలని పించలేదు. తన మెయిల్ ఐడిని టైప్ చేసి యాహూ మెయిల్ తెరిచి ఉత్తరం రాయడం ప్రారంభించాడు.

"ఎన్నాళ్ళుగానో మోస్తున్న ఒంటరితనపు దుఃఖం

నీ పరిచయంతో తీరిపోయేట్టుంది. అమ్మ ప్రేమకోసం తపించిన నా మనసుకి నీ స్నేహం మధుర మందారంలా హాయినిస్తోంది. ఓ నిజమైన స్నేహం కోసం, ఓ ఆత్మీయ స్పర్శకోసం ఎప్పటినుంచో చూస్తున్న నా అన్వేషణ ఆఖరి మజిలీ నీవు" అంటూ తన ఉద్వేగాన్ని, భావుకతని ఉత్తరం నిండా నింపేశాడు.

మరునాడు జవాబు రాలేదు. రెండో రోజు కూడా రాలేదు. తనేమన్నా తొందరపడి అతి చనువు తీసుకుని రాశాడా అనుకుని మధనపడ్తున్న సమయంలో ఈ మెయిల్ లోంచి అక్షరాలు జలజలా రాలాయి.

"ఇంకెప్పుడూ నువ్వు ఒంటరిననుకోకు. నీకు తోడుగా నేనున్నాను. నీ కిష్టమైతే జీవితాంతం ఉంటాను నా ఫోటో పంపిస్తున్నాను. నీకు నచ్చుతానే. మరి అందగత్తెని కాదు గానీ పర్వాలేదు. నీ ఉత్తరం నిండా తొణికిస కవిత్యం చాల బావుంది. ఐ లవ్ యూ"

మరునాడే అతను సమాధానంతో పాటు తన ఫోటో పంపాడు "నువ్వు అప్పరసలా ఉన్నావు. నీ మనసంత అందంగా.....నేను చాలా అదృష్టవంతుణ్ణి. నీకేమైనా గిఫ్ట్ పంపాలంటే ఏ అడ్రస్ కి పంపను?"

"ఇంటికి పంపిస్తే అమ్మానాన్నకు తెల్లిపోతుంది. నా స్నేహితురాలు శివాని. దానికి మన ప్రేమ గురించి అంతా చెప్పాను. నీ ఈ మెయిల్ ఇమ్మని మరి పోరు పెడతే ఇచ్చాను. ఫర్లేదా? దాని బాయ్ ఫ్రెండ్ గిఫ్ట్ లన్నీ పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు-999కి పంపిస్తాడు. నువ్వు కూడా అదే అడ్రస్ కి పంపించు. నీ పేరు పెద్దక్షరాలలో రాయటం మర్చిపోకు. అదసలే కోతి. తనవేనని లాక్కుంటుంది. మరి కాస్తీ వి పంపకు. నువ్వు చాలా హేండ్ సుమ్ గా ఉన్నావు" నీలిమ ఈ మెయిల్ ఇచ్చింది.

"నువ్వు చాల విలువైన దానివి. నీ ప్రేమ వెలలేనిది. నా దగ్గర కావాల్సినంత డబ్బుంది. నాక్కావల్సింది నీ అనురాగం. నాకు బాగా నచ్చిన నెక్లెస్ పంపిస్తున్నాను. శివానికి హలో చెప్పు. నా తరపున థ్యాంక్స్ కూడా"

వారం తర్వాత శివాని నుంచి ఈ మెయిల్ వచ్చింది. "నువ్వో పెద్ద మాంత్రికుడిలా ఉన్నావే. నీ

కంటే అందమైనవాళ్ళు హైద్రాబాద్ లో కొల్లలు. వాళ్ళ వైపు కన్నెత్తి కూడా చూడని నా స్నేహితురాల్ని బుట్టలో పడేశావే. కదిలిస్తే చాలు నీ కబురే... విన్నేక చచ్చిపోతున్నావంటే నమ్ము. ప్రేమ పిచ్చి బాగా ముదిరినట్టుంది. జాగ్రత్తగా చూసుకో. నువ్వు పంపిన నెక్లెస్ చాలా బావుంది. ఐ ఫెల్ట్ జెలస్. నీ ప్రియురాలికే ఇచ్చాను మహాశయా. కావాలంటే అడిగి కనుక్కో"

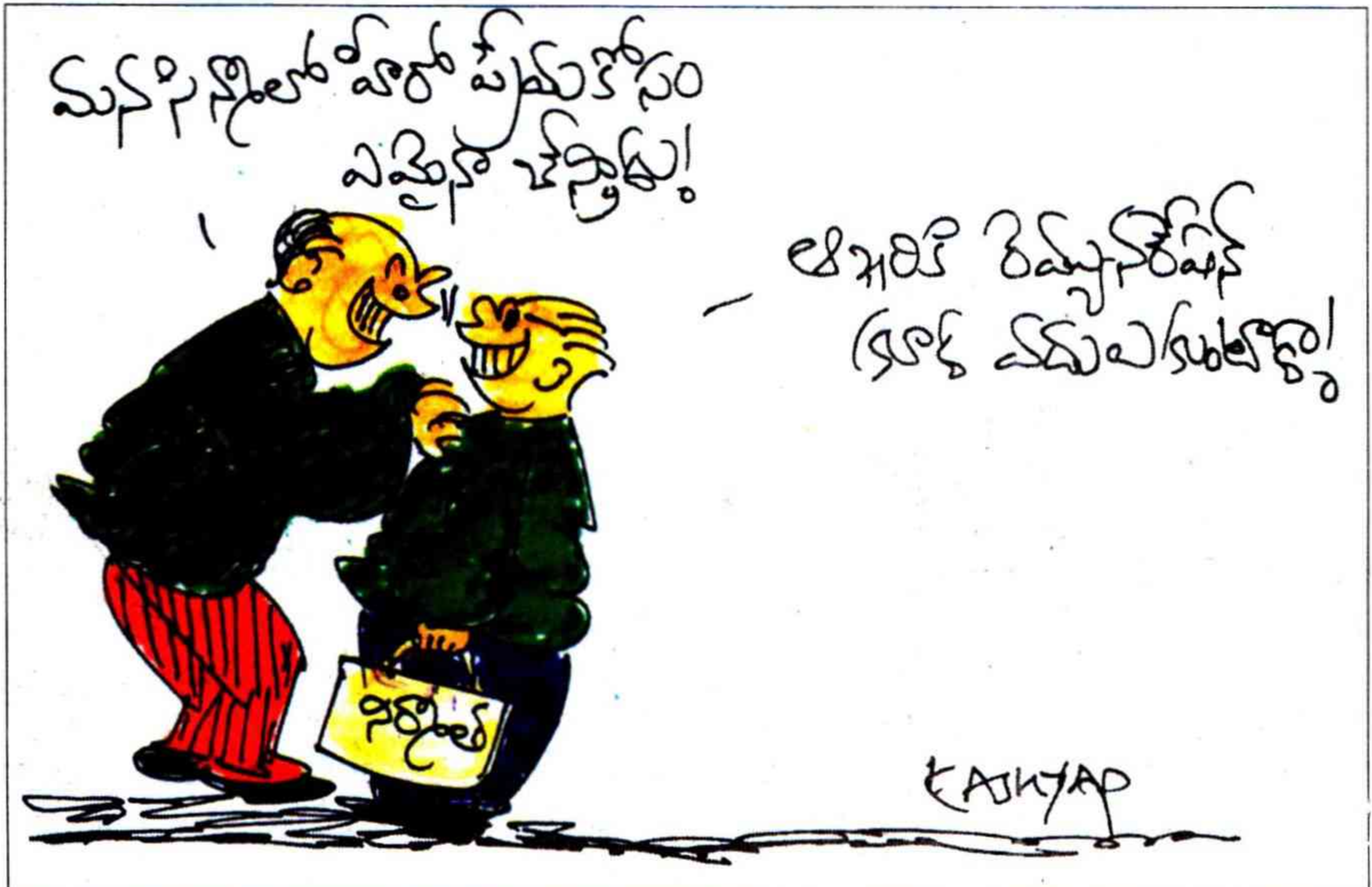
వాళ్ళ ప్రేమ వయసిప్పుడు మూణ్ణెల్లు. రోజుకో ఈ మెయిల్ ఇవ్వందే-రోజుకో ఈ మెయిల్ అందుకోందే నిద్ర పట్టని పరిస్థితి నికితేష్ కి.

ఆ రోజు కాలేజీనుంచి రాగానే కంప్యూటర్ దగ్గర కూచుని ఈ మెయిల్ తెరిచాడు. సుద్దీర్ఘమైన ఉత్తరం ఉంది.

"నికితేష్.... నువ్వు నా ప్రాణమని తెలుసా నీకు. నువ్వు లేకుండా బతకలేనని నాకు తెలుసు. నా చదువైపోయాక నీతో పెళ్ళి వూహించుకుని సంబరపడే దాన్ని విధి మరోలా నాటకమాడబోతోంది. మా నాన్న స్నేహితుడి కొడుకుతో పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. అతనూ డాక్టరే. ఫారిన్ లో చదివాడు. చదువు పూర్తికాలేదన్న సాకుతో ఆపాలనుకున్నా మీలు కాలేదు. పెళ్ళయ్యాక చదువుకోమన్నారు. నాకు దిక్కు తోచడం లేదు. ఒక్కటి నిజం. నీవు లేని బతుకు వృధా. నన్ను నిజంగానే ప్రేమించావు కదూ. నాకు తెల్లు నువ్వు మోసం చేయవని. ఈ నెల ఇరవై ఆరో తారీఖున పెళ్ళి. నేనో నిర్ణయానికొచ్చాను. ఇరవై రెండో తేదీన సాయంత్రం అయిదింటినుండి నీ కోసం బిర్లా మందిర్ దగ్గర చూస్తాను. నా నగలు, కొంత డబ్బు కూడా తెస్తాను. నన్ను తీసుకెళ్ళవా ప్లీజ్. రాత్రి ఎనిమిది వరకూ ఎదురుచూస్తా. రాలేదా నాకిక చావే గతి. మర్చిపోకు".

నికితేష్ కి ఏడుపొచ్చింది. నువ్వుత బేలగా అడగాలా నీలిమా.... నువ్వు నాకు దేవుడిచ్చిన వరానివి. ఎడారిదాహం తీర్చడానికి వచ్చిన చిరుజల్లులా నువ్వు నా జీవితంలోకి ప్రవేశించడం నా అదృష్టం అనుకున్నాడు.

"ఇరవై రెండో తారీఖున తప్పకుండా వస్తాను.

అసలు ఒకరోజు ముందే వస్తాను. ఉదయం నుంచే నీ కోసం బిర్లామందిర్ దగ్గర ఎదురు చూస్తాను. నగలు, డబ్బులు తేవద్దు. నా దగ్గర వాటికి కొడువ లేదు. నువ్వు నువ్వుగా వచ్చేయి చాలు” రిపై ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు.

రెండ్రోజుల తర్వాత శివాని నుండి ఈ మెయిల్ వచ్చింది. “నీలిమ ఏడుపు చూడలేకుండా ఉన్నాను. మీరిద్దరూ కలిసేరోజు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ఇరవై రెండున నేను కూడా వస్తాను. మీ ఇద్దరికీ సెండాఫ్ ఇవ్వడానికి. నువ్వు లేకుండా నీలిమ బతకదు. ఆ విషయం గుర్తుంచుకో”

“మనిద్దరికీ డిల్లీకి ఫైట్ టికెట్లు తీసుకున్నాను. ఇరవై రెండున సాయంత్రం ఏడింటికి ఫైట్. నీకు శివా నిలాంటి ఫ్రెండ్ ఉండటం అదృష్టం. మనం అయి దింటికి బిర్లా మందిర్ దగ్గర కలుద్దాం” నీకేవే జవా బిచ్చాడు.

ఇరవై ఒకటో తారీకునే హైద్రాబాద్ చేరుకు న్నాడు. రాత్రంతా అసహనంగా నిద్ర లేకుండా గడి పాడు. ఉదయం లేచి ఫ్రెషప్ అయి హోటల్ గదిలోంచి బయట పడ్డాడు. బిర్లా మందిర్ చేరుకుని దైవ దర్శనం చేసుకు న్నాడు. మధ్యాహ్నం దగ్గర్లో ఉన్న హోటల్ కెళ్లి భోంచేశాక మరలా బిర్లామందిర్ కెళ్లి నీలిమ కోసం ఎదురుచూస్తూ నిలబ డాడు.

నాలుగంటల దగ్గర్నుంచీ టెన్షన్... నిమిషానికోసారి వాచి వైపు చూసుకు న్నాడు. కాళ్ళు పీకుతుంటే మెట్టుమీద కూచున్నాడు. అయిదు దాటి పది నిముషాలైంది. అతనిలో అసహనం, భయం కూడా...నీలిమ వస్తుంది కదా...తప్పకుండా వస్తుంది. ఇంకా రాలే దెందుకో... ఏమైనా అవాంతరమా.... ఎవరైనా అడ్డు కున్నారా... ఆరు దాటింది నీలిమ జూడలేదు. ఏడు.... ఎనిమిది....ఫైట్ మిస్సయినా నీలిమ కన్పిస్తే చాలని అతని ఆరాటం. తను సరైన స్థలానికే వచ్చాడు కదా. బిర్లామందిర్ అనేగా రాసింది... రెండు బిర్లా మందిర్ల మైనా ఉన్నాయా? అడిగి చూశాడు. లేదు ఇరవై రెండునే కదా.... ఈ రోజు తారీఖు ఇరవై రెండేగా....

అతనికేమీ పాలు పోలేదు. పిచ్చిపట్టేట్టుంది. దగ్గర్లో ఉన్న ఇంటర్నెట్ సెంటర్ కెళ్లి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు. ప్రోగ్రాంలో మార్చేమైనా ఉండేమో?నీలిమ తప్పకుండా ఉత్తరం రాసి ఉంటుందని తన మెయిల్ వెతుక్కున్నాడు. ఉత్తరాలేమీ లేవు. శివానికి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు. ఫలితం లేదు. మరునాడు సాయంత్రం నిరాశగా తిరిగెళ్ళిపోయాడు.

రెండ్రోజుల తర్వాత అతనికి శివాని నుంచి ఈ మెయిల్ వచ్చింది.

“ఎంత పని చేశావు? నువ్వుంత మోసగాడివని వూహించలేదు. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం నుంచీ నేనూ, నీలిమ బిర్లామందిర్ లో ఫైన నీ కోసం ఎదురు చూశాం. గుడి మూసేసే వరకు అక్కడే ఉన్నాం. చివ రికి నిరాశగా కిందికి దిగొచ్చాం. నువ్వు అక్కడా లేవు. ఆ రాత్రినీలిమ నిద్రమాత్రం మింగింది. ఉదయం చూసి హాస్పిటల్ కి తీసికెళ్ళినా ప్రయోజనం లేకుండా పోయింది. నీలిమ చనిపోయింది. కాదు నువ్వు సంపేశావు. పోలీసులు నీలిమ కొచ్చిన ఈ మెయిల్

ఉత్తరాల్ని పరిశీలిస్తున్నారు. నీకు తప్పకుండా శిక్ష పడుతుంది. అప్పటిగాని నా స్నేహితురాలి ఆత్మ శాంతించదు”

నీకేవేకి ఆకాశం నెత్తిమీద కూలిపోయినట్లని పించింది. నీలిమని తల్చుకుని గుండెలవిసేలా ఏడ్చాడు. తనెంత దురదృష్టవంతుడు? చిన్నప్పుడు అమ్మను పోగొట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడు తన ప్రിയం రాల్ని చేతులారా చంపుకున్నాడు. తను భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళు పైకెళ్ళి ఉంటారు. తను ఈ మెయిల్ ఇవ్వడానికెళ్ళినప్పుడు దిగిపోయి ఉంటారు.

వెంటనే అతనికి పోలీస్ కేసు గుర్తొచ్చింది. భయమే సింది.

జరిగిందేమిటో వివరిస్తూ శివానికి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు. చివర్లో “నాకు పోలీసులన్నీ జైళ్ళన్నా చాలా భయం. మా నాన్నకు తెలిస్తే చంపేస్తాడు. ఎంత ఖర్చయినా పర్లేదు. ఏదో ఓ మార్గం వెతికి నన్నీ సమస్యనించి బయటపడేయి ప్లీజ్” అని వేడుకున్నాడు.

శివాని హృదయం కరిగినట్టుంది. వెంటనే ఈ

నీకేవేకి ఆకాశం నెత్తిమీద కూలిపోయినట్లని పించింది. నీలిమని తల్చుకుని గుండెలవిసేలా ఏడ్చాడు. తనెంత దురదృష్టవంతుడు? చిన్నప్పుడు అమ్మను పోగొట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడు తన ప్రിയం రాల్ని చేతులారా చంపుకున్నాడు. తను భోజనానికి వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళు పైకెళ్ళి ఉంటారు. తను ఈ మెయిల్ ఇవ్వడానికెళ్ళినప్పుడు దిగిపోయి ఉంటారు.

మెయిల్ ఇచ్చింది. “నిజమే నీ తప్పేమీ లేదు. అంతా విధి విలాసం. దాని చావు అలా రాసి పెట్టి ఉంది. మా నాన్న స్నేహితుల్లో క్రిష్టికోర్ అని హైకోర్టులాయర్ ఉన్నారు. చాలా ఫేమస్. ఫీజు కొద్దిగా ఎక్కువే. నీ గురించి చెప్పాను. ఈ మెయిల్ అడ్రస్ ఇచ్చాను. వారి ఈమెయిల్ కిషోర్ కె సిఫి డాట్ కామ్. వెంటనే వారిని సంప్రదించు. పోలీసులు డిల్లీ వచ్చే ప్రయ త్నంలో ఉన్నారు. ఆలస్యంచేయకు”

నీకేవే అదే రోజు క్రిష్టి కోర్ గారికి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు.

మరునాడు అతన్నుంచి రిపై వచ్చింది.

“నీ గురించి శివాని వివరంగా చెప్పింది. నువ్వు నీలిమకు రాసిన ఉత్తరాలన్నీ చదివాక పోలీసులు నీ మీద కేసు నమోదు చేశారు. వాళ్ళు డిల్లీ వచ్చి నిన్ను అరెస్ట్ చేయకుండా నా పరపతి ఉపయోగించి ఓ వారం వరకు ఆపగలను. ఈ లోపల నేనుపంపిస్తున్న పేపర్ల మీద సంతకాలు పెట్టి పంపించు. శివాని అడ్ర న్స్ కి అంటే పోస్ట్ బాక్స్ నంబర్ 9999 యాభైవేల డిడి పంపించు. ఇది అడ్వాన్స్ మాత్రమే. నా ఫ్రెండ్ జగ దీష్ ఈ మెయిల్ అడ్రస్ ఇస్తున్నాను. అతను ఏ.సి.పి. నీ దాకా ఎప్పటికీ పోలీసులు రాకుండా ఆపగల వ్యక్తి అతనే. వెంటనే అతన్ని రిక్వెస్ట్ చేసుకో. కోర్టు కేసు విషయం నాకు వదిలేసి నిశ్చింతగా ఉండు. పోలీస్ కేస్ జగదీష్ చూసుకుంటాడు. ఇటువంటి సమ యంలో డబ్బుకి వెనుకాడితే ప్రమాదం. ఆ విషయం మర్చిపోవద్దు”

నీకేవే యాభైవేలు రూపాయల డిడిని పంపించాక జగదీష్ గారికి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు.

రెండ్రోజులైనా సమాధానం రాలేదు. అతనికి కంగారె క్కువైంది. వారం దాటితే పోలీసులు తనని వెతు క్కుంటూ డిల్లీ రావటం ఖాయం. తనకు బేడీలు వేసి అందరూ చూస్తుండగానే జీపెక్కించటం ఖాయం. అలా జరిగితే నాన్న పరువు తన పరువు మట్టిలో కలి సిపోయినట్లే... వెన్నులోంచి దడ పుట్టుకొచ్చింది. నీలిమా! నా జీవితాన్ని పూలపాన్ను చేస్తావనుకుంటే మూర్ఖంగా చనిపోయి నా మెడకు ఉరితాడు బిగి స్తావా? ఇది నీకు న్యాయమా అనుకున్నాడు బాధగా. మరో రోజు ఎదురు చూశాడు. సమాధానం లేదు.

క్రిష్టికోర్ కి ఈ మెయిల్ ఇచ్చాడు. రిపై వచ్చింది.

“నీ కేస్ చాలా క్లిష్టంగా ఉంది. జగదీష్ కూడా చేతులెత్తేశాడు. వాళ్ళ కమిషనర్ చండశాసనుడు. కింది స్థాయి వాళ్ళకి చేతులు తడిపితే తప్పకుండా పనౌతుంది. జగదీష్ ఏ.సి.పి. స్థాయి అధికారి కదా. నిన్నడగడు. అవసరం నీది. ఆపదలో ఇరుక్కుంది నువ్వు అందుకే నువ్వే ఆఫర్ చేస్తే మంచిది. లేదంటే నిన్ను పోలీసులు అరెస్ట్ చేయటం మాత్రం ఖాయం. కోర్టులో కేసు సంవత్సరం నడవొచ్చు. రెండు సంవ త్సరాలు పట్టొచ్చు. నీకు శిక్షపడకుండా కేసు నె గ్గుతాం. కానీ ఈ లోపల నువ్వు జైళ్ళోపడకుండా చూసుకోవాలిగా”

నీకేవేకి గుండె దడ హెచ్చింది. జగదీష్ గారికి మరలా ఈ మెయిల్ చేశాడు. “సార్ మీరు తప్ప నన్ను అరెస్ట్ నుండి కాపాడేవాళ్ళవరూ లేరు. మా నాన్నకు నేనొక్కడినే కొడుకుని. ఇలా అని తెలిస్తే మా నాన్న గుండె పగిలి చస్తాడు. ప్లీజ్ సార్. ఎంత ఖర్చ యినా పర్లేదు. మీరెక్కడికి పంపమంటే అక్కడికి డబ్బు పంపిస్తాను. మీ పోలీసులు డిల్లీకి రాకుండా ఆపండి. మీ సహాయాన్ని జన్మజన్మలకు మర్చిపోను”

దాంతోటే శివానికి కూడా ఈ మెయిల్ లో ఉత్తరం పంపాడు.

“శివానీ....నాకు నీలిమ అంటే ఎంత ప్రేమో నీకు తెల్సు కదా. ఎన్నెన్ని వూహించుకున్నాను! నా బాధ లన్నీ తొలగి పోయాయనుకున్నాను. ముందు జీవిత మంతా అద్భుతంగా ఉంటుందని కలలు కన్నాను. నీలిమ భార్యగానే కాకుండా అమ్మలా నన్ను అక్కున చేర్చుకుంటుందనీ, ఇన్నాళ్ళ ప్రయాసంతా తన ఒడిలో సేద దీరుతూ మర్చిపోతాననీ అనుకున్నాను. నేను నష్ట జాతకుణ్ణి శివానీ. నీలిమ ఎంత తొందరప డిందో చూశావా... తన జీవితాన్ని అంతం చేసుకు న్నట్లే నా జీవితాన్ని కూడా అంధకారం చేసి వెళ్ళిపో యింది. దానికి తోడు ఈ పోలీసుల గొడవా... కేసు లు... మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది. చదువు మీద మనసు లగ్నం కావటం లేదు. నిద్ర పట్టటం లేదు. భయం... అమ్మ కూడా లేదు. నాన్న ఎప్పుడూ టూర్ల లోనే గడుపుతారు. నాకూ చచ్చిపోవాలనిపిస్తోంది”

మరునాడు జగదీష్ నుండి ఈ మెయిల్ వచ్చింది.

“నువ్వు హైద్రాబాద్ లో ఉండి ఉంటే కొంత సుల భమయ్యేది. ఇప్పుడు ప్రతిదీ ఉత్తరాల ద్వారా అంటే రిస్కు కదా. అందుకే నీ కేస్ లో తల దూర్చకూడదను కున్నా. కానీ క్రిష్టికోర్ బలవంతం వల్ల నీకు సహ యపడటానికి ఒప్పుకున్నా లక్ష రూపాయల డిడి వెంటనే పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు-9999కి పంపించు. మిగతా విషయాలు నేను చూసుకుంటాను”.

శివాని కూడా ఉత్తరం రాసింది.

“మరీ చిన్న పిల్లాడిలా మాట్లాడకు. జీవితాన్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. టైప్ ఈజె ఛాలెంజ్ - ఫేస్ ఇట్ అని విన్నేదా? నువ్వింకా చాలా అదృష్టవంతు డివి. ఏ సమస్య వచ్చినా ఎదుర్కోడానికి నీ దగ్గర డబ్బుంది. డబ్బుతో మన దేశంలో బోల్డు సాధించ వచ్చు. అదిచే ధైర్యం ముందు మిగతావన్నీ దిగ దుడుపే డబ్బుంది. క్రిష్టికీషోర్ అంకుల్ కేస్ టేకప్ చేశారు కాబట్టి నువ్వు హాయిగా నిద్ర పోవచ్చు. దిగులు పడకు. నేనున్నాను. నాకు చాతనైనంత సాయం చేస్తాను”

ఆ ఉత్తరం చదివాక అతనిక్కొంత వూరట కలి గింది.

మరునాడు జగదీష్ గారికి లక్ష రూపాయల డిడి పంపించాడు. ఆ సాయంత్రం శివానికి ఉత్తరం రాసి ఈ మెయిల్ చేశాడు.

“డబ్బుంటే సరిపోయిందా శివానీ... ఈ డబ్బు మా అమ్మని తీసుకురా గలుగుతుందా? నేను పోగొ ట్టుకున్న ప్రేమని అందివ్వగలుగుతుందా? నా ఒంట రితనాన్ని పోగొట్టగలుగుతుందా? నాకు పిడికెడు ఆత్మీయతని పంచగలుగుతుందా?” అంటూ రాస్తు న్నపుడు అతనికి కన్నీళ్ళు వచ్చాయి.

శివాని పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళి డిడి తెచ్చుకుంది. క్రిష్టికీ షోర్ అంకుల్ కిస్తే జగదీష్ గారికి అందచేస్తారు. తన స్నేహితురాలు నీలిమ కోసం కదా ఇదంతా చేస్తోంది తను... ఆమె ప్రేమించిన నికితేష్ ని రక్షించటమే తన ద్యేయం పాపం నికితేష్...

రాత్రి తొమ్మిది గంటలు. ఇంటర్నెట్ సెంటర్ కె శ్చింది. కంప్యూటర్ ముందు కూచుని నికితేష్ కి ఉత్తరం టైప్ చేసింది.

“నువ్వు చెప్పింది నిజమే. డబ్బు అమ్మ ప్రేమని తీసుకు రాలేదు. కానీ నిన్ను కోర్టు కేస్ నుంచి బయట పడేయగలదు. నువ్వు అరెస్ట్ కాకుండా అడ్డుకోగ లదు. అన్నం లేని వాడికి అన్నం పెట్ట గలదు. చదు వుని కొనివ్వగలదు. డబ్బులు లేనోళ్ళనడిగితే డబ్బుతో కొనగల ఇలాంటి సవాలక్ష విషయాలు చెప్తా రు” దాన్ని ఈ మెయిల్ చేశాక ఇంటర్నెట్ నిర్వాహకు డికి పది రూపాయలిచ్చి ఇంటికి తిరిగొచ్చింది.

చిన్న గది...దాన్నానుకుని బాత్రూం...అద్దె తక్కు వని తీసుకుంది. కంప్యూటర్ కోర్సుతో డిగ్రీ ఉద్యోగా

లని వెతుక్కుంటూ హైద్రాబాద్ వచ్చింది. వచ్చి ఎని మిది నెలలు కావస్తున్నా సరైన ఉద్యోగం దొరకలేదు. ఆర్థికావసరాలు... వూళ్ళో తను పంపించే డబ్బు కోసం కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురు చూసే అమ్మా నాన్న చెల్లీ...

మంచం మీద పడివున్న డిడి వైపు చూసింది.

దాన్ని క్రిష్టికీషోర్ అంకుల్ కి ఇవ్వాలా వద్దా అని ఆలోచింది.

ఇవ్వక పోవటం తప్పు కదూ. నమ్మక ద్రోహం కదూ. తప్పకుండా ఇవ్వాలిందేననే నిర్ణయానికొ చ్చింది. ఎప్పుడివ్వాలి? రేపివ్వుచ్చుకదా. వుహు. తన దగ్గర డిడి ఉంటే ఏ క్షణమైనా తన మనసు మారిపో వచ్చు. టైం చూసుకుంది. పది కావస్తోంది. అమ్మో ఇంత రాత్రి వెళ్ళి ఇవ్వాలా? ఎంత రాత్రయినా సరే ఇప్పటికిప్పుడు ఇవ్వాలిందే అనుకుంది.

డిడిని చేతుల్లోకి తీసుకుని చూసింది లక్షరూపా యలు... ఒకటి తర్వాత అయిదు సున్నాలు...మనసు

మారిపోక మునుపే అంకుల్ కిచ్చేయాలి.

కళ్ళు గట్టిగా మూసి తెరిచింది. బలంగా శ్వాస తీసుకుంది.

“ఇదిగోండి అంకుల్ మీ డిడి” అంటూ కుడి చేతిలో ఉన్న డిడిని ఎడం చేతిలో పెట్టింది.

“థ్యాంక్స్ శివానీ” అన్నాడు క్రిష్టికీషోర్. “నేను కూడా ఇప్పుడే జగదీష్ కి ఈ డబ్బు అందిస్తా నా దగ్గర పెట్టుకోను”

“జగదీష్, ఇదిగో డబ్బు. నికితేష్ అరెస్ట్ కాకుండా చూసే బాధ్యత నీదే” అంటూ ఎడం చేతిలో ఉన్న డిడిని కుడి చేతిలోకి తీసుకుంది.

“నీలిమా! అసలీ డబ్బుంతా నీకే చెందాలి. నువ్వే ఉంచుకో” అంటూ మరలా డిడిని ఎడం చేతిలోకి మార్చుకుంది. “శివానికో... ఏదీ శివాని... ఈ గది లోనే ఉందా...” అంటూ నలువైపులా చూసి ఆ అమ్మాయి పెద్దగా తెరలు తెరలుగా నవ్వింది.

బాయ్ ఫ్రెండ్ కోసం...

హేమమాలిని తల్లి అదుపాజ్ఞలో పెరిగినా, ఆమె కూతురు ఈషా మాత్రం డోంట్ కేర్. డ్రీమ్ గర్ల్ గా పేరు గాంచిన హేమ తన కెరీర్ లో ఎక్స్ పోజింగ్ కి ప్రాము ఖ్యత ఇవ్వలేదు. అయినా ఆరోజుల్లో నడిచింది. ఇప్పుడు ఈషా ఎక్స్ పోజింగ్ కి ఏమాత్రం వెనుకాడం లేదు. ఈషా మాటల్లోనే చెప్పాలంటే - “అరే యార్, ఈరోజుల్లో మడిగట్టుకు కూర్చుంటే కుదరదు. నాకంటూ ఒక వయసొచ్చింది. కొన్ని అభిప్రాయాలు న్నాయి. నా ధృష్టిలో సెక్స్ తప్పుకాదు. కానీ సేఫ్ సెక్స్ చాలా అవసరం. అయినా దాని గురించి నాకేమీ తెలి యదనుకోండి. నాకిప్పటివరకు బాయ్ ఫ్రెండ్ కూడా లేడు. పొడుగ్గా నల్లగా అందంగా వుండే నా బాయ్ ఫ్రెండ్ నల్లటి గుర్రంపై ఒక వెన్నెల రాత్రి స్వారీ చేస్తూ నా దగ్గరికొస్తాడని ఆశ!” - ఆశలు బానే వున్నాయి.